

de la vall de Guadalest i veïnes s'havien traslladat a la comarca de Gandia, com tècnics en l'elaboració del sucre. Pot ser, doncs, un morisc *penauçi* 'l'home del Ponotx' que prenia nom de la muntanya que l'havia vist néixer i hi hauria, doncs, diftong *au* (o var. *aq*).

Conjecturo per tant que *Penotx/Ponotx* seria un nom compost PIN(N)A-NAUCIU¹ 'penyalar concavat' format amb NAUCU 'noc', 'el clot de l'aigua del molí'. A l'art. *Nossa* he establert aquest adj. derivat NAUCIUS, -A, com ètmon d'aqueixes fonts i balneari de Conflent (te. Arboçols, detalls en Ponsich, *Top.*, p.96). Natural que el diftong AU aparegui reduït a *ó* en la forma actual del nom de la muntanya, cert que esperariem que aquest resultat fos una *ô* oberta i a Benimantell vaig anotar-la tancada, potser passant per una variant de pron. *oŷ*, jo creia recordar que uns altres pronunciaren *ponœ* amb oberta però no en tinc nota.

¹ En toponímia de diversos llocs i dialectalment en la llengua viva es troba *peny* (<PINNU) per 'penyalar', veg. *DECat.* VI 432a47b (cf. 436 n.3). Potser, doncs, valdria més partir de PINNU NAUCI'; tot masculí.

Ponsoda, Ponsola. Versemblant que també hagi estat NL, essent tan difós i repetit d'antic però només em consten les dues variants, com cogn. *Ponsoda* ja en un Capbreu del S.XVIII llegit al Castell de Guadalest (xxxv, 25.3); *AlcM* el troba a Besalú, a la Pna d'Urgell, a Alcoi i la Vila Joiosa, l'escriu *Ponzoda* un col·legial de la ciutat de València (*BDLC* I, 54).

2) *Punsola* a. 1639 en el *Llibre Roig* de Prats de Molló (P^o 130) i *AlcM* el registra a Camprodon, a 3 p. del Pall. Sobirà, a 3 del Vallès o Maresme i a Vila Joiosa.

No pensem en res d'aràbic (a banda *Ben* i *saŷda* 'negra' que no s'hi presta la forma ni l'àrea); (1) té l'aspecte d'un compost de *Ponç* (com *Pon(s)gem* o *Ponjoan*) que seria amb el NP *Ot* (i cf. *Ponsa* junt amb *Ponç*) però la *l* de la forma (2) i aquest xocant femení ens en dissuadeixen.

El duplicat amb *-l* i amb *-d* suggereix un compost *Paiül so(d)da*, *-sol-la*, amb un sentit com 'aigua-moll assecat' (SOLIDA). *Paiül* PALUDE, -DULE es pogué contraure com *Pul-* i també apareix a diversos llocs (infra) com la *Pol*, que en part sofriria dissimilació *Polsolda > Ponso(d)a*.

PONT

Selecció de derivats i compostos. Com que ja n'hi ha molta explicació general, en *DECat.* VI, 692a19-41 detallada en alguns, bastarà donar una llista dels

principals NLL formats amb *Pont* i nom propi, sense afegir-hi res en gaire casos. Els que enumero són poblets o poblats; és evident que llur nom prové del d'un pont important al cap del qual van créixer, i ja hi ha explicació del 2n. membre a l'art. corresponent.

El Pont d'Armentera, Alt Camp de Tarr. *Pont de Bar*, Baixa Cerd., te. Toloriu. *El Pont de Cabrianes*, te. St. Fruitós de Bages. *El Pont d'Inca*, te. Marratxí, ja a la r. de Palma (populós, creixença recent; no encara en el m. Despuig; li ve el nom de la crtra. d'Inca, al volt de la qual es va formar). *Pont de Molins*, avui mun. entre Figueres i Llers; veg. dades antigues en Alsius, *Nom.* 192, que l'identifica amb l'antic llogaret *Molins* [982], cosa en tot cas més o menys certa que deixarem a dilucidar per part del especialistes locals.¹

El Pont de Montanyana, poble important de la Baixa Ribagorça, sobre el qual i sobre Montanyana, *E.T.C.* II, 112. L'ús antic era amb article «*al p.d.m.*» i «*del p.d.m.*» com ho vaig anotar en 7 pobles (de l'alta i mitjana Ribagorça), sense art. («*a p-d-m*») en altres 5 però més cap a la plana (XIII, 154ss., XV 181ss., XVI, 118ss., XVII, 91ss.). *Pon(ò)perotx* V. *Potries*.

El Pont del Príncep, veïnat de l'Alt Emp. prop del te. Vilafant. La pron. pop. ant. era «*al pón dal prínsə*» oït a Figueres (Casac. 1920), i per mi a Vilamalla i *prímsə* a Sta. Llogaia, i a bastants llocs més (XLV, 12-24 etc.) si bé des de la guerra tendeix a dir-se *p.d. prínsəp* (sobretot a Figueres XLV, 15, 18). La pron. *prínsə* evidt. única arrelada, és indicatiu d'haver estat designat així com a obra d'un príncep de parlar afrancesat (fr.? o qui sap si el Príncep de Viana, que era de naixença navarresa, i devia parlar un cat. entremixat de francès).

Pont de Rabentí, V. *Rabentí*, *Pont de Suert*, V. *Suert* (però el gentilici és *ponterrins*, *BDLC* XII, 177), *Pont de Vilomara*, V. *Vilomara*, *Pont Tiró*, V. *Pontiró* (infra).

Pontsauvà Turó de ~, te. Llanereres, terra endins al NNE. del Pla de les Fogueres (oït *punsubá*, XLIV, 175.2), sembla pron. descuidada de *Pont-sauvà*, cpt. amb el NP *Salvà*.

Pontxatmar, barri de cases en el Gironès, te. Cornellà del Terri: és la grafia indicadora que hi han posat els enginyers; oït *pučəmmá* a Banyoles, però *puŷəmmá* a Sords i a Pujals. Veg. detalls s.v. *Xammar/Xetmar*.

Lo Ponti (oït *lopónti*), pda. de camps en el Flamicell, sota el poble de Reguard, part davall de Les Costes: s'hi veuen rastres d'un vell pont damunt el Flamicell (XXI, 147). Cas de conservació de la -E precatalana de PONTEM (*E.T.C.* I, 141).

DERIV.

El Pontarró 1) poblat de cases disperses, agre. a Martorell; hi compten 562 hab. (N.I.G.E., però in-